

מלכים ומלכות

להילטון בתלאביב יש דירה המיועדת למלכים ומלכות, משהרמשהו. חדר-שינה מפואר-חדר-מגורים מפואר + חדר-עבודה מפואר + מיטבח מפואר + חדר-אמבטיה מפואר + עוזר-אמבטיה מפואר + נוף גם כן.

ברברה סטרייסנדר ביקור מלכותי

מלכים ומלכות אולי יכולים לשלם את המחיר, רחילאיות כהעולם הזה — לא! המרחלת, אהובתכם, יכולה כמסורתה החודשית לקבל את המפתח ביד בערב, ותירש לצאת אחרי שעת-יש-שלוש. שכר-הדירה מפואר כמו הסוויטה — 550 דולר ליממה + מיסים + מע"מ. כאחד באפריל (והפעם בלי מתחמת) תשתכן בדירה המלכותית מלכת הזמר והבידור בעולם, ברברה סטרייסנדר, שתגיע ארצה לביקור של יממה אחת, לתת הסוטה להצגת-הכוכבה של סירטה ניטל.

ההצגה תיערך בקולנוע שחף, הסמוך למלון, ואחריה תיערך סעודה חגיגית למוזמנים. הכנסות הערב כולו, הפרט והסעודה, יועברו לאוניברסיטת תל-אביב, שבה תוקם קרן שתשיא את שם אביה של הסטרייסנדר.

כששמעתי על בואה, צילצלתי לעופרה ברזלא, האחראית ליחסיה-ציבור של המלון.

דינג, דינג.
את עופרה בורלא?
מרבית.
מרבית רחל, מה שלומך, עופרה?
יופי, אפשר לעזור?
סטרייסנדר מגיעה לדירה המלכותית. אתם מתכוננים?
בוודאי. אנחנו מתכוננים במיוחד לכל אורח צפוי בדירה זו.

רחל שפירא, ארוחה מיוחדת

"כיצד?"
"אוספים אינפורמציה על האישיות, ומשתדלים להפתיע אותו בדברים שהוא אוהב."
"ומה תכינו לסטרייסנדר?"
"השבוע ניפגש כאן, כל האחראים לנושא במלון, נרון ונחליט."
"ספרי לי על אורחים קודמים בסוויטה."
"בבקשה, ג'ימי קארטר, למשל."
"מה הכנתם בשבילו?"

"לקארטר הכנו הפתעה — עוגת-בוטנים. הרי הוא מגדל בוטנים כמדינת ג'ורג'יה בארצות-הברית, היה מבסוט עד הגג."
"יופי, ומי עוד?"
"סמלי דייווידס הון."
"מה הכנתם לו?"

"הכנו לו שקט. הוא מת לעצום עין ולהירדם. הוא זקוק להרבה שקט מסביבו, והגשנו לו מידת-פנפים טבעי."
"יופי, ומי עוד?"

"אלויזבט טיילור. בשבילה הכין אשף המיטבח שלנו לחמניות קטנות מקמח מיוחד, אפיוניות בתבניות קטנות עם חמאה, וסחטנו לה מיץ-לימון, שאותו היא אוהבת במיוחד. טיילור התרגשה ונשקה לאשף על לחיו."
"שיגעון, ומי עוד?"

"רידאל שישון, הספר המפורסם. אצלו לא היו כעיות כלל. במקום אוכל הוא כולע כדורים משורה של צינצנות, אולי ארבעים."
"מה את אומרת! ומי עוד?"

"ז'ובין מהאטה מתגורר בדירה, כמוכן, כשהוא בא לנצח על התיזמורת. הוא מת על שוקולד. כשהוא מגיע, מפזרים שוקולד בדירה בכל הפינות, שוקולד כזה ושוקולד אחר, ועוגת שוקולד ויגורט שוקולד — את כל אלה הוא אוהב."
"נהדר, ומי עוד?"

"רחל שפירא, בתו של אברהם שפירא, היא ובעלה קבלו את הסוויטה ללילה-הכוללת. להם הכנו ארוחת-ביקור מיוחדת."
"אוי, אני מתה לשמוע!"

"אפו להם עוגה ענקית לבנה, והגישו לידה גביע עם תותי-שדה, עוד לפני העונה, ובקבוק שמפניה, והכל הוסע לדירה בעגלה מפוארת, עם כלי כסף יקרים."
"אלוהים אדירים!"

אייבי נאמן

אוף, המיגרלים האלה, לא יורדים אצלי מהכותרות! אילו לפחות היו נאים ומושקיעים מכחינה ארכיטקטונית, ולא מפלצות-כסותן המקלקלים את קוהרקייע של תל-אביב האהוב עלי כל-כך. רוצים בוודאי לדעת מה אני אוהבת כל-כך בקוהרקייע של תל-אביב? פשוט, הוא מסתיים בים, ואני לא יכולה לשכוח מה אמצא מעברו השני.

כבר סיפרתי לכם לא מזמן על אחד מיושבי המיגרלים — עורך-הדיון **אייבי (אברהם) נאמן**. מאז הסיפור חלו כמה שינויים, אחד מהם עצוב וטראגי.

אביבה נאמן, אשתו של אייבי, נפטרה אחרי שחלתה במחלה ממארת. אייבי וכל חבריה וידידיה התאבלו קשות על מותה. אייבי אף פירסם מודעת-אבל וישב שיבעה עם בני-המשפחה, בביתו הישן.

עתה, לאחר תום השלושים, חזר אייבי להתגורר עם **עטרה**, ידידתו הקבועה, כמיגדלי דויד. לחלק מדיירי המיגרלים היתה זו תגלית שעטרה אינה אשתו. רבים סברו כך, הואיל ועל דלת דלתם מופיע שמם כבני-זוג.

להלוויתה של אביבה באה עטרה בחברת הוריה. עתה מצפים חבריהם של עטרה ואייבי שהשניים ינשאו בקרוב. בקיץ החולף השיאה עטרה את בתה, מנשואיה

אייבי נאמן שינוי טרגי

הראשונים, לבן מישפחה לייבוביץ הידועה, מבעלי עץ הזית. על הזמנה שנשלחה למוזמנים חתמו עטרה ואייבי במשותף.

איציק קול (באמצע) עם רחל קליימן ונתן דנטנר בסרט. עדות מאונס" פיתרון אחרון

עוד שחקן

עד אתמול היו לנו אלף שחקנים בארץ. בוקר טוב, יש לנו עוד אחד.

איציק קול, המפיק עתה עבור סרטי נוח את הסרט עדות מאונס, ישב בכורסת-המנהלים כאשר התפרץ לחדר הבימאי **רפאל רביבו**. השחקן יהודה אפרוני, שהיה צריך להופיע ולשחק בתפקיד של מו"ל ספרי-שירה, לא יכול לבוא. כל הצוות מחכה, ואי-אפשר להמשיך בהסרטה.

כפיתרון אחרון הוא הציע לאיציק להופיע בתפקיד בעצמו.

איציק הסכים רק כתנאי שישנו את התפקיד, ותחת מו"ל יהיה מפיק. התפקיד שונה ממש ברגע האחרון, וכל היתר יכתב בספרי ההיסטוריה. זה הרגע, וזה הסצינה שבה החל קול את הקריירה שלו כשחקן.

מחר אני מתיישבת לכתוב תסריט שיהיה בנוי סביב רמותו הסגנונית. שחקן כבר יש.

אופרת סבון במערכת

אכל איפה, באופרה הזאת יש הפתעות! שבוע אחרי החתונה כבר ידעו כולם במערכת שבאפיזודה ב'ית', כמו באפיזודה א'ית, יעופו ניצוצות.

וכעת, גבירותיי ורבותי, בערך שלוש שנים אחרי שהתחלנו באופרה, מקבל הסיפור תפנית דרמטית, ואפילו גדול תסריטאי אופרת-הסבון בהוליווד לא יכול היה להמציא תפנית גדולה מזו. הבלונדה בהיוון. אויה, מי האבא? הבלונדה אומרת שהחוקי. האמנם? במערכת סוערות הרוחות, נולד התינוק. נו, כשעה טובה וכמול טוב. אומרים שהוא דומה שתריספות-מים לאביו מולידו. אבל מה לעשות שהאב המוליד הוא מאותה תפוצה של המתולתל יפההעיניים, והשניים, משום מה, דומים האחד לשני?

מה אני אגיד לכם, באופרת-הסבון שלנו, כמו באופרת-הסבון האמריקאיות, אין סוף לסיפור. המתולתל פורש מהמערכת, והבלונדה בעיקבותיו. בינתיים הם ממשיכים להיפגש. היא באה לפגישות עם התינוק, שיהיה אליבי.

מי שיצאו מופסים מכל העניין הם חבריה-המערכת. כעת אין להם לא בלונדה ולא מתולתל, בשביל להסתלבט על סיפור האהבה שלהם. הם כמעט הכריחו את רכזי-המערכת החדש להתאהב בגרפיקאית, אבל אז הסתבר שיאנה נשואה, וזה לא זה. חיים קשים, חיים קשים.

אוי-אוי-אוי, איזה סיפור הולך לנו פה מתחת לאף, ואף אחד לא יודע ואף אחד לא שומע, ועולם-התיקשות כמקרה, ומי אם לא אני האחת והיחידה שאביא אותו לידיעתכם, כי יש לי התחייבות מוסרית כלפיכם. ובאמת, תגידו לי, כמה זמן אפשר לשמור סיפור כזה דליקטס בבטן? או הסיפור הולך ככה: היה **נער צעיר**, מתולתל ויפה-עיניים. הנער הנ"ל עבד כרודמערבת כיתה מסויים. כאותו כתבי-עת ענה **אשה צעירה**, בלונדית וירוקת-עיניים כעורכת-כיתוב, ואיך שהמתולתל והבלונדית נפגשו, עפו שם ניצוצות שבניין המערכת כמעט ונשרף מרוב הלהבה והאש.

עדן החל כסדר. בלונדית עם מתולתל, יפה-עיניים עם ירוקת-עיניים, וכדומה עם עורכת-כיתוב, ועוד יושבים באותו חדר. מה יכול להיות יותר נפלא מזה?

אבל מה לעשות? כמו בכל אופרת-סבון, ירוקת-העין הלכה והתחתנה לה עם החבר הקבוע שלה, והמתולתל ליבו נשבר. ואוי למי שעבד איתו במערכת, כי את כל העצבים הוא הוריד עליו. נו, חשבו חבריה-המערכת, חאלס, נגמרה אפיזודה א'ית, תתחיל אפיזודה ב'ית, הבלונדה ונהל חיי-מישפחה מאושרים עם בעלה החדש, והמתולתל ויפה-עיניים יתאהב בעורכת כיתוב חדשה.